

17. Danevang med grønne Bred.

Andante con moto.

C. E. F. Weyse.

1. Da-nevang med grønne Bred, ved den blan-ke Vo-ve! I dit Skød er

Kærlig-hed, Fred i di - ne Sko-ve; Fuglens syn-ger højt i Sky

o-ver Kæm-pe - høj - e, men i Da-len smi-ler bly Vaar-vi-o-lens Øj-e.

2. Danevang! din Blomsterarm
Fædrene omslynged;
kærlig gløder Sønnens Barm,
hvor hans Vugge gynged.
I de danske Fædres Spor,
under Egeskygger,
der hvor Troskabsfuglen bor,
Enigheden bygger.

3. Een er Fader for os her,
vi har fælles Moder:
Danmark er vor Moder kær,
Danmarks Søn vor Broder.
Som eet Hjerte, Favn i Favn,
Broderfolket flammø!
Juble højt dit Fadernavn,
gamle Skjoldungstamme!

4. Hil dig, Drot! og hil dig, Land
ved den blanke Vove!
Blomsterøer, grønne Strand!
lyse Bøgeskove!
Her er Troskabsfuglen graa,
Fædres Høje grønne,
Vennetrofast, Himlen blaa,
Slettens Møer skønne!

5. Her er Sang og Harpeklang,
her er Fryd og Gammen,
her vi slumre skal engang
broderlig tilsammen.
Her vi leve skal og dø
som de Fædre gæve:
Leve Konge, Ven og Mø!
Gamle Danmark leve!

B. S. Ingemann.